

- תורה או רשות. ואיש איש מבוגר ישראלי ומין הגבר הגר בדורותם אשר ישב ציד תחיה זו עשו אשר שרך את רמנ' ובכיסו בערבית: וקורא זי ציון.
- בל. בימי נגיד נירן תער מלאת הדמים אשר יירז בלב פועל פועל לישך דינה דינה באה כבדה ורעשה שער אשא. כי ייחד איש אשא ובעלה ורעה אם לא תבמץך בזעפיו כי מצעה בה כה דרב בריתות וונון בקדמה ספר שלחה מכתבך דרכם עד א
- וזהו ביום השבעין גילה כל שול עזקה רדאש ואזען ואזען שער עזקה גילה וכבס את בגדיך וזרח את פשלו מפנס ונהדר. וקניאר זי ציון.

בָּא לֹא שִׁיק לְמַיְמָר הַכִּי וְהָא
יִתְהַלֵּךְ לְמַנְיִינָה לְאֶפְוֹשִׁי לְאוֹין:

ובית עולמיים. כך"י גורם לנאיין
ואיכות גיגרמן שילה נז וגבעון
בצאן סופות מסוס דתייה מונמת ימיה
שה ממסוס קוטיל וליינלך קנסר לויין
נון יוסדה כלבי יוסדה דהנמר צפלק
בכמלה דחמייט קדשים (זמינים ד' קה).
בל טאכדר וסתייח מקליינן צהלאן
מושיע צמאנציג מקליעין צהלאן מונע
טשכגנגלן והן פילוק צימאי הילן צממו
טשרלהן גנו וכאתה פולך לרוץ
גנו וגבעון מסוס לדבמה הוא:

לרבות נוב וגבעון שיר
קלרunk צייר עולמי
משום לנו וגהען הין מסכת
הין קרען לה זמן ומימין סח
ומא טומאה קלה ניכם
ת ב' חלה כתת ה' חנק
סתם פלאה מודומה צני פקוקים
ס' טמלה (גדודער ט'': ג' ג'

ח'נו ר'ך. נלכדות ב'ת השולמים
בנומלה הגו' למקדש סחינה צמיה
המכות צין מקדש למתן זנמלה צפחה
כי ה' מקדש כ' טמיה (כ') ה' מטה
א'ן. ספחו' מכם ומכם נזודה

הגות הב"ח

מוספַּת רשׁוֹי
וקבתה. כולם (איוב ל-
ד', עי' פ').

היה מביא פרק שני סוטה

ו מגלה טניה כלה זונה רבי עקיבא
עליל' [ח' מ] אלה הן סעיפים מסוימים
ו ירך ומקדן לקבוציות ירך קול דרכו
אקדגד. גומנו זמוקס והמקום מתקדשו
וחזרו וונטו וונטו למים: עפר
סוטה. למלכ' (מנדי) כל סמים
צילהה עליון מדלון מידי
גמים: ודוק יממה לעני הקונים
ננתנה קון נקון להרhomme
לבשיהם וט' מונתנו קון
בכעיסים (ב' ביש' ביש' ביש' ביש') (ב' ביש' ביש' ביש' ביש')
מייס גומנו צי' טה מזביה
מייס קון קפער ייכ' בסיס
ונטה כבשיטים קון נט' נט'
טמאנטן וו' וו' וו' וו' וו'
ו זא' זא' זא' זא' זא'

הגהות הב"ח

מְאֵי הוּא עֲלָה. מימה מהי קול צעדי כיוון לדמו סיולה גות לחן מסכות ולבן ליטיגר לכו סלי דסילו לי מסוס טעם מה פדרמי ולו ציוויל סוכן לי מסוס דמן מהט נסיונה: **מִבְיאָ** מים שדים אפדור ניכר בהם וכמה רבייעת ורבנן ההוא לנטופתת. קצילה נלכדי

בדלעת מני⁶ ר' ע' היא דדריש רבווי ומיעוט רתניא והיה ביום השבעי גילה את כל שערו ריבבה את ראשו ואת זקנו ואת גבות עינוו מיעט ואת כל שערו גולח חור וריבבה ריבבה ומיעט וריבבה ריבבה הכל מאן ריבבה ריבבה דכלהה גופהה ומאי מיעט ימיעט שירע שבתוכה החותם מאן הי עלה ת"ש דאמר רב הונא בר אשין אמר רב אין שם עפר ימביא רקבובית רך ומקדש ולא היא רקבובית ורק הוא רהואי עפר אפר לא הוואי עפר: כדי שיראה על המים: תננו רבנן⁷ שלשה צדיכין שיראו עפר סותה יואפר פרה יוווק יבמה מושום רבי ישמעאל אמרו אף דם צפורה מאי טעמא דרכבי ישמעאל דכתיב² וטבל אותן בדם הצפור וגוי ותニア בדם יכול בדם ולא במים ת"ל⁽⁶⁾ בימים א' מביבא מים שדם ציפור ניכר בהן וכמה רביעית ורבנן ההוא לנופה דהכى קאמר רחמנא אטבל בדם ובמים ורבי ישמעאל אמר כן לכתוב רחמנא וטבל בהם בדם ובמים למה לי לניכר ורבנן אי כתוב רחמנא וטבל בהם הוה אמרנא בא' לזרודה והאי לחודיה כתוב רחמנא בדם ובמים לערכן ור' ישמעאל לערבען קרא אחרינא כתיב³ ושותט את הצפור האחת וגוי ורבנן אי מההוא הוה אמרנא לישחטיה סמרק למנא וניקטינה לוורידין ולקבליה לדם במנא אחרינא קמ"ל בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא גדרלה ומדחת את המים קטנה ונדרחית מפניהם מטה פסל ור' שמעון מכשיך מ"ט דרבי שמעון מהו אל⁸ לאו אמיןא לך לא תפיק נפשך לבבר מהילכתא בצפור דורו שיירעו רבנן אין לך גדרלה שמדחת את המים ואין לך קטנה שנדרחית מפניהם ת"ר י"הקדם עפר למים פסל ור' שמעון מכשיך מ"ט דרבי שמעון דכתיב⁴ ולקחו לטמא מעפר שריפת החמתה וחגיגא אמר ר' ע"ש וכי עפר הוא והלא אפר הוא שינה הכתוב במשמעו לדון הימנו גורה שוה נאמר כאן עפר ונאמר להלן עפר מה להלן עפר על גבי מים אף כאן עפר על גבי מים ומה כאן הקדים עפר למים כשר אף להלן הקדים עפר למים כשר והחטמן גלען רתי קראי כתיב כתיב עליון אלמא אפר ברישא וכתיב מים חיים אל כל אלמא מים ברישא הא ביצד רצח והנותן רצח זה נותן ורבנן אל כל י"זוקא עליו יערבען ואימא עליו דוקא אל כל שתהא⁹ חיותן בכל מה מצינו בכל מקום מבחיש לעמלה אף כאן מכשיך לעמלה: מהו?

לא א מוי פירש מל'
טומען קדמ' ב' פירש מל'
קמג מסען רלו':
לב כ גי פירש מל'
טומס סל'ב':
לכ ד מוי פירש מל'
לכ ד מוי פירש מל'
טומס פירש מל' דומס:
קמג מסען רלו':
לה ו מוי פירש מל'
והלך סל' ב':
טומען עט פירש עט עט'
קסט פירש מל'
חלה נא פירש מל'
חלה נא פירש מל'
לו ז מוי פירש מל'
טומען קדמ' ב' פירש מל'
קמג מסען רלו':
לו ח מוי פירש מל'
טומס סל'ב':
לח יי פירש מל'
טומס פירש מל'
קמג מסען רלו':

ה'ח'את אל כל חרש על
מים חמימים: ויקרא יד נ
4. ולקחו לטבאה מעפר
שופת החטא וננתן
עליו מים חיים אל כלבי:
במדבר יט ז